

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00654/2011-01

Дана: 25.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **П. Б. из Шапца**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 25.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **П.Б. из Шапца** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-000514/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

П.Б. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Окружном суду у Шапцу, а пријаву за избор поднео је за Виши суд у Шапцу, Апелациони суд у Београду и Новом Саду и Управни суд.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавио Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност; да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у његову стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да му се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да му се достави одлука са разлозима; због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу резултата рада истиче да његови резултати рада ничим не изазивају сумњу у испуњеност критеријума јер је у посматраном периоду имао у 2006.години 8,3% укинутих одлука, у 2007.години 2,78% и у 2008.години 12,5% укинутих одлука, потом да је

имао испуњеност оријентационе норме и то 2006.године 180,63%, 2007.године 202,96% и 2008.године 175,28%, као и да није имао у раду кривичних предмета у којима је наступила застарелост кривичног гоњења, јер није ни поступао у кривичној материји.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да му је било ускраћено право на правично суђење, па предлаже да се уставна жалба усвоји, констатују извршене повреде Уставом гарантованих права, да му није престала судијска дужност, а Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права, поново одлучи о његовој пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године, а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 01.августа 1976.године, па како се налазио на сталној судијској дужности и испуњава све критеријуме требало је да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00514/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 600 изреке решења, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности и оспособљености подносиоца жалбе.

Подносилац жалбе је био судија Окружног суда у Шапцу и поступао је у Гж материји као председник другостепеног већа.

У посматраном извештајном периоду није остварио задовољавајући квалитет одлука јер је проценат укинутих и преиначених одлука изнад просека суда у коме је радио.

У 2006.години је имао у Гж материји 8,33% укинутих одлука а просек суда је био 7,69%,

У 2007.години је имао 5,56% укинутих одлука а просек суда је био 2,94%.

У 2008.години је имао 12,50% укинутих одлука и 3,13% преиначених одлука а просек потврђених одлука у суду где је радио је био 6,09% а преиначених 1,02%.

Овакви радни резултати подносиоца жалбе доводе у оправдану сумњу стручност и оспособљеност јер је проценат укинутих и преиначених одлука по правном леку знатно изнад просека суда у којем је радио.

При наведеном Високи савет судства је нашао да П. Б. не испуњава услове из члана 45 Закона о судијама у погледу достојности у вези члана 14 став 1 тачка 3 Одлуке Високог савета судства о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.“

Против те одлуке подносилац приговора је изјавио жалбу Уставном суду. Жалбу изјављује због битних повреда одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. Елаборира карактер побијане одлуке, указује да је одлуку донео орган који није конституисан нити је одлучивао у саставу прописаном Уставом и Законом о Високом савету судства, а ова битна повреда није отклоњена ни каснијим избором преосталог члана, изражава сумњу у непристрасност појединих чланова Високог савета судства, сматрајући да су били у сукобу интереса, сматра да је повређено основно процесноправно начело – *ne bis in idem*, а истовремено и начело – забране *reformatio in reius*, да су седнице савета биле супротно Пословнику затворене за јавност, да му није омогућен увид у предмет, да није обавештен о постојању сумње у испуњеност критеријума, да му је онемогућено да расправља у поступку, да су докази на основу којих је одлука заснована прибављани накнадно. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да да није утврђена вредносна скала којом се мери сваки од различитих критеријума, нити је вршено рангирање кандидата из реда судија, да је у персоналном досијеу прикључен извештај о раду који се знатно разликује од званичног извештаја о раду, да није узето у обзир ефективно радно време, а сматра да како је испољио довољан ниво оспособљености, стручности и достојности према члану 13 Одлуке, није било ни разлога даљег спровођења поступка по члану 14 Одлуке. У вези датих разлога сматра да исти нису били одлучујући за његов неизбор, већ да су у питању неки други непознати разлози. Наводи да је мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности прописано у члану 13 да судија окружног суда има задовољавајући квалитет одлука уколико проценат укинутих одлука у односу на број разматраних не прелази 20%, а да је очигледно да је према проценту укинутих одлука

имао задовољавајући квалитет рада. У односу на просек одељења, указује да је 2006.године имао за 0,64% већи проценат укинутих од просека суда, да је 2007.године имао 1 укинуту одлуку и то чини 2,78%, а 2 преиначене из чега се извлачи закључак о његовој нестручности, док је 2008.године имао 1 преиначену и 4 укинуте, али опет испод 20%, па да је на основу тога ВСС извукао закључак да је нестручан док Врховни суд Србије својим мерилима сматра да је имао задовољавајући квалитет. Наводи да ВСС није разматрао све остале његове резултате, односно да је оријентациону норму од 30 предмета месечно решавао, а да је при том имао и знатно више решених предмета. Сматра да је имао знатно боље резултате од других судија и даје примере судија Р. Д. , Д. П. и М. Ж. Напомиње да ВСС није прибавио мишљење седнице свих судија ни његовог ни непосредно вишег суда иако је то била законска обавеза. Наводи разлоге погрешне примене материјалног права и повреде права гарантованих Уставом и права гарантованих Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода. Предлаже да се његова жалба усвоји, побијана одлука поништи и наложи ВСС да поново одлучи о његовој жалби уз гарантовање свих права у поступку.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 24.06.2011.године и 28.03.2012.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Округног суда у Шапцу, увида у предмете Округног суда у шапцу број Кж.311/07, Кж.715/06, Кж.212/09, Кж.861/09, Кж.108/09 и Гж.964/08, увида у решење Вишег суда у Шапцу број 1К.138/11 од 06.02.2012.године, годишњих распореда послова Округног суда у Шапцу за 2007. и 2008.годину, навода и доказа поднетих од стране подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави подносилац приговора је на рочишту одржаном дана 24.06.2011.године се изјаснио о разлозима који су наведени у Одлуци првог састава Високог савета судства од 14.06.2010.године, навео да је у свим годинама имао остварење норме знатно изнад

прописаног, да је имао најмање пренетих предмета на крају године, у погледу процента укинутих одлука, у првом реду изразио сумњу у тачност тих података, обзиром да су у суду била два председника већа, па да су вероватно и одлуке које су укидане известиоцима њима приписиване, али да ипored тога је према Мерилима имао задовољавајући квалитет, а и да није био знатно изнад просека суда. Сматра да су постојали други разлози за његов неизбор.

На основу Одлуке Високог савета судства од 22.07.2011.године Комисија је са подносиоцем приговора обавила и разговор дана 28.03.2012.године, ради допуне чињеничног стања, а ради утврђивања савесног поступања подносиоца приговора у предметима Окружног суда у Шапцу број Кж.311/07, Кж.715/06, Кж.212/09, Кж.861/09, Кж.108/09 и Гж.964/08. Подносилац приговора се на том рочишту, након извршеног увида изјаснио. У предмету Гж.964/08 био је председник већа а известилац Љ. М., али је са предметом био упознат и у току одлучивања по жалби, сматра да је првостепени суд правилно пресудио и да је из тог разлога и пресуда потврђена у другом степену, да је тужена у том поступку после тога покренула кривични поступак против њега и других лица, али да је Виши суд у Шапцу оптужни предлог одбио и доставио доказ на те околности. У вези наведених кривичних предмета, наводи да он никада није радио кривичне предмете, већ да је био само члан већа, па да је у раду тог већа учествовао као трећи члан по позиву председника суда, да предмете није читао, као и да се не сећа уопште о чему се радило у тим предметима, а стање је било онакво какво су изнели известиоци у тим предметима. Такође да не познаје окривљене у тим предметима, нити је био заинтересован за било ког окривљеног, па како су председник већа и судија известилац били сагласни са одлуком, да је и он као трећи члан био сагласан. Не зна ни о чињеничном стању у тим списима, нити о тим кривичним делима нити о казнама ништа. Сматра да није ништа лично одговоран за поступање у тим предметима и да не зна да ли је у тим предметима све урађено како треба. Напомиње да је другостепено кривично веће састављано ад хок, тако што би се састала два председника већа и позивали друге судије да буде трећи члан већа, а да је таква пракса била одувек. У предмет би се укључивали само уколико би било супротстављених мишљења сталних чланова већа.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност као судија Окружном суду у Шапцу, а према извештајима о раду остварио је следеће резултате:

2006.година

Гж предмета у раду 737, од тога пренетих старих 75, решено укупно 654, од тога старих 525, остварење норме 180,63%, 36 одлука разматраних по ванредном правном леку, 32 потврђене, 1 преиначена и 3 укинуте или 8,33%.

2007.година

Гж предмета у раду 738, од тога пренетих старих 49, решено укупно 696, од тога старих 300, остварење норме 202,96%, 36 одлука разматраних по ванредном правном леку, 33 потврђене, 2 преиначене и 1 укинута или 2,78%.

2008.година

Гж предмета у раду 556, без пренетих старих предмета, решено укупно 519, од тога старих 272, остварење нормe 175,28%, 32 одлуке разматране по ванредном правном леку, 27 потврђених, 1 преиначена и 4 укинуте или 12,50%.

На основу годишњег распореда послова за 2006.годину утврђено је да су формирана два другостепена кривична већа, да су председници већа били Г. Л. и Б. В., истовремено и други члан већа, а да је као трећи члан одређен неко од осталих судија, првенствено водећи рачуна да то буде неко из кривичне области. У случају спречености одређено је да ће судија Б. П. бити председник већа. Исти распоред послова био је и у 2007.години и у 2008.години, а што је утврђено увидом у годишњи распоред послова Окружног суда у Шапцу.

По оптужном предлогу оштећене као тужиоца Т. Р. против подносиоца приговора и других лица вођен је кривични поступак пред Вишим судом у Шапцу под бројем К.138/11, па је решењем тог суда од 06.02.2012.године одбијен оптужни предлог којим је подносиоцу приговора стављено на терет да је извршио кривично дело кршење закона од стране судије, јавног тужиоца и његовог заменика из чл.360 Кривичног законика, а у вези поступања у предмету Гж.964/08.

У предмету Гж.964/08 подносилац приговора учествовао је као председник већа, известилац судија Љ. М. па је пресудом од 12.09.2008.године одбијена жалба тужиле Т.Р. изјављене против пресуде Општинског суда у Шапцу број П.2721/07 од 07.03.2008.године.

Увидом у списе Окружног суда у Шапцу број Кж.715/06 се констатује да је тај суд по службеној дужности одлочио оптужбе М.К. из Лознице да је извршио кривично дело насилничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ. У образложењу се наводи да је КЗ ступио на снагу након извршења кривичног дела, а да је Кривични Закон Републике Србије ово кривично дело идентично прописао одредбом члана 220 тог Закона и да је поред осталог било неопходно утврдити и субјективни елемент „чињенице да ранији живот учиниоца указује на његову склоност насилничком понашању“. Из првостепене пресуде се да утврдити не само да је окривљени био вишеструки повратник, већ и да је раније био осуђиван управо због насилничког понашања, па да и сходно томе постоји и идентитет кривичноправног прописа. У предмету подносилац приговора је био члан већа.

У предмету Кж.108/09 подносилац приговора је био члан већа. Пресудом Окружног суда у Шапцу од 31.03.2009.године, извршиоцу кривичног дела којем је пресудом Општинског суда у Владимирцима број К.149/07 од 09.07.2008.године изречена казна затвора од три месеца, ову казну условио, иако према стању у спису извршилац кривичног дела је више пута осуђиван за истоврсна кривична дела у четири кривична предмета

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Имајући у виду проценат укинутих одлука, који је по проценту испод процента порписаног Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, али и

од просека суда у којем је подносилац приговора радио, у смислу одредбе члана 5 Правила се констатује да испуњава критеријум стручности.

Сумња у испуњеност критеријума оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у предметима у којима је поступао, па су дати примери за то, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Подносилац приговора је у наведеним кривичним предметима био члан другостепеног кривичног већа. По годишњим распоредима није био одређен као трећи члан већа, обзиром да је годишњим распоредом одређено да ће то првенствено бити неко од судија кривичара, а само у случају спречености подносилац приговора био поступао као члан већа и истовремено председник већа. Дакле, у датим примерима подносилац приговора је учествовао мимо годишњег распореда рада. Из датих разлога Високи савет судства је нашао да су у тим пресудама одлуке донете мимо чињеничног стања и мимо законских прописа. Подносилац приговора је своје глас правдао тиме да је гласао према гласовима осталих чланова већа, а да се није посебно удубљивао у чињенични и правни основ јер му то није ни била основна материја, обзиром да је поступао у грађанској материји. Овакву аргументацију Високи савет судства није могао прихватити. Констатовано је да је оспособљеност условљена добрим познавањем материјалног и процесног права, али и свешћу о потреби проучавања предмета. Подносилац приговора је одлучивао у кривичним предметима иако за то нема ни потребног знања о материјалном и процесном праву, а при том и уз одсуство елементарне потребе за проучавањем предмета. Оваквим посупањем оправдан је закључак да подносилац приговора не поседује потребан ниво оспособљености, који се од судије захтева, али да је довео у питање и своју савесност у поступању у оквиру критеријума достојности.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић